

0999Kesubos85- The Court's Best Judgment

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף פה עמוד א

ההיא איתתא דאיחיבא שבועה בי דינא דרבא, אמרה ליה בת רב חסדא: ידענא בה דחשודה אשבועה, אפכה רבא לשבועה אשכנגדה.

זימנין הוו יתבי קמיה רב פפא ורב אדא בר מתנא, אייתו ההוא שטרא גביה, א"ל רב פפא: ידענא ביה דשטרא פריעא הוא, א"ל: איכא איניש אחרינא בהדי' דמר? א"ל: לא, א"ל: אע"ג דאיכא מר, עד אחד לאו כלום הוא. א"ל רב אדא בר מתנא: ולא יהא רב פפא כבת רב חסדא? בת רב חסדא קים לי בגווה, מר לא קים לי בגווה.

אמר רב פפא, השתא דאמר מר: קים לי בגווה מילתא היא, כגון אבא מר ברי דקים לי בגווה, קרענא שטרא אפומיה. קרענא ס"ד? אלא, מרענא שטרא אפומיה.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף פה עמוד ב

ההוא גברא דאפקיד שב מרגניתא דציירי בסדינא בי רבי מיאשא בר בריה דר' יהושע בן לוי, שכיב ר' מיאשא ולא פקיד, אתו לקמיה דר' אמי, א"ל: חדא, דידענא ביה בר' מיאשא בר בריה דר' יהושע בן לוי דלא אמיד; ועוד, הא קא יהיב סימנא. ולא אמרן - אלא דלא רגיל דעייל ונפיק להתם, אבל רגיל דעייל ונפיק להתם, אימא איניש אחרינא אפקיד ואיהו מיחזא חזא.

ההוא דאמר להו: נכסיי לטוביה, שכיב, אתא טוביה, א"ר יוחנן: הרי בא טוביה. אמר טוביה ואתא רב טוביה - לטוביה אמר, לרב טוביה לא אמר; ואי איניש דגיס ביה - הא גיס ביה; אתו שני טוביה, שכן ותלמיד חכם - תלמיד חכם קודם, קרוב ות"ח - ת"ח קודם. איבעיא להו: שכן וקרוב, מאי? ת"ש: +משלי כ"ז+ טוב שכן קרוב מאח רחוק. שניהם קרובים ושניהם שכנים ושניהם חכמים - שודא דדייני.